

Výběrový seminář T529 Práce s vinou a smířením, 14.II.2011

Kde se v sociální a pastorační práci setkáváme s potřebou vyznat vinu, odpustit (si, druhému), smířit se (s druhým, se situací)?

Odpuštění a smíření jako spiritualita a strategie

Různá pojetí odpuštění

Little, Alistair, 2009, *Give a Boy a Gun*. London: DLT, s. 192

People define forgiveness in so many different ways. For some it's about breaking the psychological relationship a perpetrator has forced upon them. For others it's about making contact with the perpetrator and listening to their story, even making friends with them. I had experience of families in Northern Ireland where one member dealt with the pain of bereavement by engaging with the enemy community, and other family members saw that path of 'forgiveness' as the betrayal of the one who'd been killed. As a perpetrator, I would never ask the forgiveness of the family of the man I shot dead. They have suffered enough without having to respond to that kind of request from me. Forgiveness is a complex issue, and depending on how you define it, it may not always be a good thing.

„Lidé hovoří o odpuštění tolika různými způsoby. Pro některé to znamená rozlomení psychologického vztahu, který jim viník vnutil. Pro jiné to je navázání kontaktu s viníkem, naslouchání jeho příběhu, či dokonce spřátelení s ním. Já mám zkušenosti s rodinami v Severním Irsku, jejichž jeden člen se vyrovnával s bolestí ztráty tak, že kontaktoval nepřátelskou komunitu. Ostatní členové rodiny tuto jeho cestu k 'odpuštění' viděli jako zradu na tom, kdo byl zabit. Jakožto viník bych nikdy nežádal za odpuštění rodinu člověka, kterého jsem zastřelil. Už si vytrpěli dost na to, aby ještě museli reagovat na takový požadavek z mé strany. Odpuštění je komplexní záležitost a ne všechna jeho pojetí jsou dobrá“

Schreiter, Robert J., 1999, *The Ministry of Reconciliation. Spirituality and Strategies*. Maryknoll, NY: Orbis Books

1) Proces smíření začíná u oběti

- cílem je obnovit lidskou důstojnost oběti, kterou viník poničil (from victim to survivor)
- když chci odpustit, dávám najevo, že nechci být ovládán minulostí
- odpuštění je projevem mé svobody
- přijímám odpovědnost za svůj život

2) Zkušenost smíření přetváří oběť i viníka

- smíření není návrat do původního stavu
- bere vážně bolestné vzpomínky na nespravedlnost a násilí
- smíření není zapomenutí, negace minulosti, její znevážení – ale proměna
- zpracované a integrované (usmířené) ublížení se může stát obdarováním na životní cestě

3) Hranice lidského odpuštění (lidské a Boží odpuštění)

- hranice odpuštění vyplývá z psychologických a duchovních mezí člověka
- při zkušenosti enormity zla člověk nemusí být sám schopen pronést odpuštění, i když ví, že by měl
- volání po Božím odpuštění
- tímto voláním oběť potvrzuje sílu a důstojnost svého lidství, o kterou ji chtěli pachatelé připravit; projevují v určitém smyslu převahu
- posledním krokem odpuštění je přát druhému dobro